

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010773
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120010773.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2021 v trestnej veci obžalovaného T. Q. a spol. stíhaných pre neoprávnené nakladanie s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/66/2020 zo dňa 20.11.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/66/2020 zo dňa 20.11.2020 vo výroku o treste ohľadne oboch obžalovaných.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. o d s u d z u j e

X. Obžalovaného T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. Q. XXX/XX, Q. K., podľa § X02 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr.zák., § 38 ods. 2. 3, 8 Tr.zák. a § 56 ods. 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výške X XXX,- € (jedentisícpäťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje mu súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní XX (päťdesiat) dní.

X. Obžalovaný V., s.r.o., D.. XX XXX XXX, so sídlom F. cesta XXX, B. B., podľa § X02 ods. 3 Tr.zák., s poukazom na § 15 zákona XX/XXXX Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, na peňažný trest vo výške X XXX,- € (päťtisíc eur).

Podľa § 20 ods. 1, 2 zákona č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, na trest zverejnenia odsudzujúceho rozhodnutia v Obchodnom vestníku a na vstupe do svojich prevádzok na viditeľnom mieste na svoje náklady v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, po dobu 6 (šesť) týždňov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/66/2020 zo dňa 20.11.2020 boli obžalovaní T. Q. a spoločnosť V., s.r.o., D.: XX XXX XXX, so sídlom F. cesta XXX, B. B. uznaní za vinných, a to obžalovaný T. Q. z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák. a spoločnosť V., s.r.o., B. B. z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa mali dopustiť tým spôsobom, že

T. Q. ako konateľ právnickej osoby V. s. r. o. a zároveň aj V. s. r. o., D.: XX XXX XXX, so sídlom F. cesta XXX B. B., od XX. XX. XXXX na F. ceste XXX v B. B. podľa § 60 ods. XX zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch spracovával staré vozidlá považované za odpad v zmysle § 60 ods. 6 zákona č. 79/2015

Z. z. o odpadoch, a to aj napriek zákazu vyjadrenému v ustanovení § 62 ods. 6 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, pričom uvedené staré vozidlá ako odpad (v zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z. klasifikovaný v katalógu odpadov pod číslom XX XX XX, staré vozidlá, kategória N, XX XX XX, staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné látky, kategória O) spracovával minimálne v rozsahu XX kusov starých vozidiel, a to aj napriek tomu, že V. s.r.o. nemá autorizáciu v zmysle § 89 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. na spracovanie starých vozidiel, pričom z uvedenej činnosti V. s.r.o. minimálne od XX. XX. XXXX vznikli odpady v podobe jednotlivých častí a súčiastok spracovaných vozidiel, ktoré sú podľa vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z. klasifikované v katalógu odpadov pod číslom XX XX XX, nebezpečné dielce iné ako uvedené v XX XX XX až XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX, kategória N - minimálne v rozsahu XXX ks motorov, XXX ks prevodoviek, X ks súčastí motora - hlavy valcov, XXX ks hláv motorov, XXX ks výfukových potrubí, X ks výfukových potrubí s katalyzátorom, XX ks vaní motora, XXX ks chladičov, XXX ks chladičov klima, XXX ks klímových chladičov, súčiastky prevodoviek o hmotnosti XXX kg, XX ks palivových plastových nádrží v kontajneri, XXX ks nádrží na servo, XXX ks nádrží brzdová kvapalina, XX ks kufrových líšt, XX XX XX, železné kovy, kategória O a XX XX XX, neželezné kovy, kategória O, XX XX XX, časti inak nešpecifikované, kategória O - minimálne v rozsahu XX kg káblov na spínačky, XX kg elektroniky vozidla, XX kg malej elektroniky - vypínače, XXX ks svetiel, XXX ks čerpadiel s plavákom, XX kusov palivových čerpadiel, XX ks brzdových svetiel, XXX ks modulov T., XX ks elektro kabeláží, XXX ks predných svetiel, XX ks hmloviek, XXX ks predných svetiel, XXX ks riadiacich jednotiek - plast, XXX ks riadiacich jednotiek - kov, XXX ks smeroviek, XXX ks tachometrov, XX ks prístrojová doska - plastové časti, XXX ks puklíc, XX ks, XXX ks plast - váh. V., XX ks odkladacích skriniek, X ks lakťových opierok, XXX ks ventilátorov, XX ks krytov motorov - plast, XXX ks masky plastové, XXX ks plastové nádržky ostrekovačov, XXX ks páčiek prístrojov, XXX ks ventilátorov, XXX ks vzduchových filtrov puzdro, XX ks plastových filtrov, XXXX ks bezpečnostných pásov, XXX ks sedačiek bez airbagu, XXX ks hadíc zo sania - guma, XX ks tapacír dvier, XXX spätných zrkadiel, XX ks zadných plato, XX XX XX, opotrebované pneumatiky, kategória O (X ks pneumatík), XX XX XX, plasty, kategória O (XXX ks nárazníkov), XX XX XX, sklo, kategória O (XXX ks bočných skiel, XXXX autoskiel), XX XX XX, iné motorové, prevodové a mazacie oleje, kategória N (odpadový olej XXXX I), XX XX XX, výbušné časti napríklad bezpečnostné vzduchové vankúše, kategória N - XX ks volantov s airbagom, X ks airbag, XXX ks volantom s airbagom, XX ks sedačiek s airbagom, XXX ks airbag - vodič, XXX ks airbag, XX ks airbag - bočný, XX XX XX, olovené batérie, kategória N - XX ks autobatérii, XX XX XX, benzín, kategória N - XXX I benzín, XX XX XX, vykurovací olej a motorová nafta, kategória N - XXX I nafta, XX XX XX, olejové filtre, kategória N - XXX kg olejových filtrov, XX XX XX, iné emulzie, kategória N - X I inej emulzie, a ktoré na F. ceste XXX v B. B. skladoval a ponúkal na predaj, pričom zároveň na pozemkoch parcely registra "C" č. XXXX/XX a XXXX/XX zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie B. B. sa dňa XX. XX. XXXX nachádzalo XX kusov starých vozidiel, ktoré V. s.r.o. vykúpila ako staré vozidlá, a to napriek tomu, že na pozemkoch parcely registra "C" č. XXXX/XX a XXXX/XX zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie B. B. nebol spoločnosti V. s.r.o. udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov podľa § 97 ods. X písm. d) zákona č. XX/XXXX Z. z., a teda vyššie uvedeným konaním došlo k neoprávnenému nakladaniu s odpadmi v rozsahu, kedy náklady na potrebné zhodnotenie a zneškodnenie týchto odpadov predstavujú sumu minimálne v rozsahu XX XXX,XX M..

Za toto konanie boli odsúdení, a to:

obžalovaný T. Q. podľa § X02 ods. 3 Tr. zák. s použitím § X6 písm. j) Tr. zák., § 3X ods. 2, 3 a 8 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške X.XXX M.. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 60 dní.

obžalovaný V., s.r.o. podľa § X02 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 15 zákona č. XX/XXXX Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení na peňažný trest vo výške X.XXX M.. X. § 20 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení na trest zverejnenia odsudzujúceho rozhodnutia v Obchodnom vestníku a na vstupe do svojich prevádzok, na viditeľnom mieste, na svoje náklady v lehote 10 pracovných dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, po dobu 2 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho právneho zástupcu, obhajcu P. J. podali odvolanie obidvaja obžalovaní, teda jednak obžalovaný T. Q., ako aj spoločnosť V. s.r.o.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca za obidvoch obžalovaných, teda za fyzickú osobu T. Q. a za právnickú osobu V. s.r.o. uviedol, že s vyhláseným rozsudkom nesúhlasí, jednak z dôvodu trestnoprávneho, t.j., že sa nedopustili trestného konania, ako aj toho, že im bol uložený neprímeraný trest. X. súd podľa obhajoby nesprávne vyhodnotil záver ohľadne preukázaného skutkového stavu, v danom prípade, že nepreukázaný stav zo strany prokuratúry vo vzťahu k obžalovanému a jeho údajného naplnenia znakov žalovaného trestného činu neexistuje.

Ako obžalovaný uviedol na hlavnom pojednávaní, s likvidáciou motorových vozidiel podniká od roku 1993, čo je zhruba 27 rokov, a doteraz s podnikaním nemal žiadny problém (do času autorizácií sme sa starali o kompletnú likvidáciu vozidiel s následným odovzdaním jednotlivých odpadov spracovateľom). Problémy nastali až po novelizácii zákonov o odpadovom hospodárstve. MZP SR začalo udeľovať autorizácie - povolenia pre subjekty likvidujúce odpad.-Q. vozidlá. Q. V. s.r.o. na rozdiel od iných subjektov, takúto autorizáciu nedostala, a preto boli odkázaní na spoluprácu so spoločnosťami ŽP M. S., predtým A., ktorá túto autorizáciu dostala. V tom čase sa striktne zamerali len na predaj náhradných dielov XXXX-XXXX). Z. v roku XXXX rozšírili svoje podnikanie aj o zber starých vozidiel. Podnikanie obžalovaného spočíva v tom, že od súkromných subjektov vykupuje náhradné diely z motorových vozidiel, čo má právne ošetrované. Tieto vozidlá následne zákazník odovzdáva spracovateľovi ako odpad. Obžalovaný vylučuje, že by od záujemcov vykupoval staré autá ako odpad a následne ich rozoberal a až potom ich odovzdával spoločnosti ŽP M. S. na spracovanie. Z. je to ani fyzicky možné, pretože by rozdiely hmotností jednotlivých vozidiel zmluvnému spracovateľovi chýbali a asi by nebol ochotný platiť za niečo, čo by nedostal. Je bežnou praxou, že zákazníci si zo svojich vozidiel pred odovzdaním na spracovanie odmontujú rôzne diely, ktoré potom predávajú rôznym spôsobom (viď bazoš) a následne ich potom odovzdávajú nekompletné spracovateľom (viď príloha, cenníky spracovateľov pri prevzatí vozidla na spracovanie).

Pri výkupe starých vozidiel v minulosti spolupracoval s firmou ŽP M. S., ktorá mala licenciu na spracovanie nebezpečného odpadu. K. spoločnosť ich nútila do množstevných nákupov starých motorových vozidiel, čo bolo z hľadiska biznisu podstatné. Autá vykupovali v rôznej kvalite, mnohé boli aj nepojazdné, a preto ich museli k nim na firmu prepravovať prostredníctvom odťahovej služby. Následne po prehliadke vozidla obžalovaný predávajúcemu ponúkol kúpnu cenu, ktorá sa odvíjala od toho, či to-ktoré motorové vozidlo má pre neho potenciálnu pridanú hodnotu v podobe možnosti odkúpenia náhradných dielov vhodných na následný predaj. Po dohode na kúpnej cene obžalovaný s potenciálnym predajcom uzavrel kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa náhradných dielov, a následne zabezpečil ich demontáž. Keď z vozidla získal, čo bolo zaujímavé a zobchodovateľné, tak s vlastníkom vozidla uzatvoril ďalšiu, kúpnu zmluvu, ktorú si vyžadoval spracovateľ, v mene firmy ŽP M. S., ktorej predmetom bola kúpa starého vozidla na zber a následné spracovanie, (nevedel, či vôbec dvojité vydávanie kúpnych zmlúv je právne v poriadku, pretože on tie autá kupoval a následne ich fakturoval po odvoze na spracovanie). X. s ním spísal protokol o prevzatí starého vozidla na spracovanie, kde sa okrem iného uviedla aj zostatková váha toho-ktorého vozidla, ktorá bola podstatná pre spoločnosť ŽP M. S. z hľadiska finančného, pretože im platili za množstvo vykúpeného šrotu. Z. sa to vozidlo zaevidovalo do „M.“, čo je elektronické ohlásenie vozidla v policajnej evidencii. Nakoniec vozidlo uložili na zberný dvor, odkiaľ si ho potom spoločnosť ŽP M. S. vyzdvihla.

Počet zmlúv, ktoré obžalovaný uzatváral s predávajúcimi, závisel od toho, či to vozidlo kupoval ako odpad na zošrotovanie, alebo ho chcel ešte využiť na demontáž náhradných dielov, v takom prípade sa tie zmluvy uzatvárali dve, inak len jedna. (zmluvy sa spisovali vždy dve, pretože obžalovaný ich fakturoval S. nielen váhu ale aj počet vozidiel za čo mu platili, takže aj za vozidlá z ktorých neodkúpil žiadny náhradný diel. I. to od toho, či na základe ohliadky obžalovaný dospel k záveru, že môže to auto ešte využiť na náhradné diely, alebo to auto musí ísť rovno na spracovanie. T. sa podľa jeho názoru stalo odpadom po podpise protokolu o prevzatí starého vozidla na spracovanie, ktorého súčasťou bola aj podpísaná kúpna zmluva a technický list. H. sipritom nie je vedomý toho, že by dochádzalo k demontáži náhradných dielov z vykúpených motorových vozidiel aj po podpise protokolu o prevzatí starého vozidla na spracovanie. Svedčí o tom aj fakt, že náhradné diely z vozidiel vykupoval aj veľa rokov (XXXX-XXXX) pred spoluprácou s ZP S. (XXXX-XXXX), kde si potom následne spracovateľov hľadali a vozidlá odvážali sami zákazníci alebo to zabezpečili oni.) Z. žiadny dôvod na zmenu týchto postupov, akurát že ponúkli zákazníkovi možnosť po roku 2014 odovzdať následne vozidlo na zber a nemuseli to už nikam prevážať, čo im samozrejme šetrilo náklady. (spokojný zákazník-finančné ohodnotenie, úspora času, my sme sa dostali k dielom-podnikanie, následný predaj záujemcom o náhradné diely, šetrenie

životného prostredia-menej odpadu, spokojný spracovateľ - dostatok vozidiel, spokojná spoločnosť - menšia environmentálna záťaž).

Z toho vyplýva, že posudok znalkyne je vypracovaný nedôsledne a nesprávne, ako aj jej subjektívne tvrdenia, že všetky náhradné diely nachádzajúce sa na F. ceste XXX musia pochádzať len zo starých vozidiel čiže odpadu a vôbec nebrala do úvahy vyššie uvedené skutočnosti ako aj nižšie uvedené skutočnosti. Q. presvedčený, že vo fotografických dokumentoch z prehliadky sa určite nájde foto zo skladu odpadov, ako aj foto priečelia budovy, z ktorých bude zrejmé, že znalkyňa musela vedieť o viacerých firmách, ako aj o odpade nepatriaceho spol. V. s.r.o. Súd nevzal do úvahy ani predložené dokumenty preukazujúce tieto skutočnosti na pojednávaní (predaj sklad zásob firmy E. a spoločnosti V. s.r.o., inventúry jednotlivých skladov z menovaných období)

Obžalovaný už v prípravnom konaní uvádzal, že sklady neachádzajúce sa na F. ceste XXX, kde bola vykonaná prehliadka iných priestorov, využívajú X firmy. P. firma V. s.r.o., fyzická osoba T. Q. - E. a fyzická osoba K. V. - V.. V tom sklade sa nachádzali náhradné diely, ktoré nepatrili len obžalovanému, ale aj firme E. a firme V. X. obžalovaný s náhradnými dielmi podnikal ako fyzická osoba T. Q. - E., a to od roku XXXX-XXXX Z. po založení V. s.r.o. z fyzickej osoby časť náhradných dielov účtovne a fakturačne previedol v roku XXXX na spoločnosť V. s.r.o. I. náhradných dielov pochádzajúcich z obdobia pred zmluvou s ŽP ekoqelet sa naďalej nachádza v skladoch na F. XXX a fi.E. s nimi naďalej obchoduje. Potom tam využíva skladové priestory aj fyzická osoba V., ktorá má prenajaté priestory na F. XXX a v priestoroch má uskladnené prevodovky, motory a iné náhradné diely. V tom sklade to nie je viditeľne oddelené, aby bolo zrejmé, komu ktoré náhradné diely patria. Samozrejme každý z nich však má svoje diely označené a sú identifikovateľné. Taktiež sa v znal. Posudku objavili aj odpady riadne označené identifikačnými listami-patriace autoservisu fi.E. ako aj odpady patriace ZP ekoqelet, ktoré boli následne odovzdávané na spracovanie, o čom svedčí evidencia a aj sprievodné listy odpadu na spracovanie ako aj hlásenia o odovzdaní odpadov, (viď fotodokumentácia z prehliadky).

F. obhajoba uviedla, že na preukázanie tvrdení, že pred vykúpením motorových vozidiel na zošrotovanie obžalovaný s potenciálnym predávajúcim uzatváral aj kúpne zmluvy, ktoré ho oprávňovali demontovať použité súčiastky z týchto vozidiel a až potom motorové vozidlo zošrotovať, predložil zakladač spoločnosti V. s.r.o. za rok XXXX, v ktorom sa nachádzajú príjmové a výdavkové pokladničné doklady. Nachádzajú sa tu aj kúpne zmluvy, na základe ktorých spoločnosť V. s.r.o. kupovala od predávajúcich motorové vozidlá na náhradné diely.

Činnosť, ktorá bola obžalovaným vykonávaná, nebola nijakým spôsobom v rozpore so zákonom o odpadoch, keďže vyplývala priamo z povolenia H. úradu Banská Bystrica, odboru životného prostredia zo dňa 06.06.2016, v zmysle ktorého odôvodnenia „časti starých vozidiel sú opätovne použité ako náhradné diely pre automobily. Tieto demontované časti starých vozidiel nie sú odpadom a skladajú sa p sklade demontovaných častí, v súlade s ustanovenými podmienkami". Na základe tohto súhlasu som v žiadnom prípade nevykonával činnosť spracovania.

Spoločnosť V. s.r.o. kupovala od fyzických a právnických osôb náhradné diely z motorových vozidiel, v nijakom prípade nekupovala odpad. K. fyzické a právnické osoby dobrovoľne podpísali kúpne zmluvy, na základe ktorých predali svoje motorové vozidlá spoločnosti Q. s.r.o. A. fyzická a právnická osoba pritom svojim podpisom vyjadrila súhlas s odobratím náhradných dielov z motorového vozidla na spracovanie a prijala kúpnu cenu. Až následne sa podpisovala zmluva pre spracovateľa, kde bolo už uvedené, že odovzdávané vozidlo nie je kompletné a má nižšiu hmotnosť, zníženú o odobraté náhradné diely. Títo všetci ľudia by asi museli byť nesvojprávní a analfabeti.

Bol jednoznačne toho názoru, že uvedené rozhodnutie nie je rozhodnutím vydaným v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového a právneho stavu v rozsahu nevyhnutnom pre vydanie rozhodnutia, t.j. v tomto prípade v rozsahu, aby mohlo dôjsť k posúdeniu konania obžalovaného z možného trestnoprávneho hľadiska. Orgány činné v trestnom konaní, a rovnako tak aj súd, by mali s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie, pričom v trestnom konaní hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bol presvedčený, že súd sa v tomto prípade neriadil zásadami zakotvenými v ustanovení § 2 ods. 10. resp. § 2 ods. 12 Tr. por., pretože k záveru o tom, že je na mieste trestnoprávna zodpovednosť obžalovaného v rámci zmieňovaného prečinu, nedospel na základe toho, že by preukázané okolnosti hodnoverne a bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že došlo k naplneniu trestnoprávnej roviny vyššie uvedeného trestného činu.

Zastáva názor, že v danom prípade konajúci súd svoju hodnotiacu činnosť neoprel a ani nemohol vo svojej podstate oprieť o skutočnosti získané dokazovaním, či už v prípravnom konaní alebo pred súdom, a tým postupom porušil ust. § 2 ods. 10 Tr. por.

Z uvedeného dôvodu preto obhajoba navrhla, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušený, a aby bola vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K tomuto písomného odvolaniu obžalovaných sa vyjadril aj okresný prokurátor.

Z jeho písomného vyjadrenia je zrejmé, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní má za to, že skutok sa stal, tak ako bol opísaný v obžalobe a zároveň je trestným činom.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že zákazníci alebo osoby, ktoré prišli so starým vozidlom do V. s.r.o. tam prichádzali za účelom zbavenia sa starého motorového vozidla (uvedené potvrdili svedkovia X. B., F. U., D., A. G., F. F., J. A. a Z. A.), už v čase kedy prijali rozhodnutie odovzdať motorové vozidlo do V. s.r.o. išlo o odpad (pozn. ktorý obž. V. s.r.o. nemohli rozoberať na náhradné diely - pretože ide činnosť ktorou sa odpad spracúva - rozoberá v zmysle ustanovenia § 60 ods. X zákona o odpadoch a takáto činnosť ie zakázaná v zmysle ustanovenia S XX ods. 6 zákona o odpadoch), takéto rozhodnutie je následne vo vonkajšom svete deklarované právnym úkonom - v danom prípade kúpnu zmluvou. Už len z obsahu samotných kúpnych zmlúv (ktoré predložili obžalovaní, a to aj na hlavnom pojednávaní alebo v prípravnom konaní počas prehliadky iných priestorov) v či. 1 vyplýva, že predávajúci vyhlasuje, že je držiteľom starého vozidla a je oprávnený s ním nakladať na účel odovzdania osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel. Preto tvrdenia obžalovaných, že najprv vykupovali náhradné diely z motorového vozidla a až potom sa vozidlo stalo odpadom pri podpise protokolu o prevzatí starého vozidla je účelové tvrdenie (ktoré v prvom rade je iba tvrdenie obžalovaného a ani nezodpovedá vykonanému dokazovaniu - nevyplýva to zo zmlúv o kúpe starých vozidiel, že predmetom kúpy a predaja mali byť náhradné diely) a ako také obchádza zákon (a jeho účel) o odpadoch - pre vyššie uvedené zákonné dôvody ~- zberač starých vozidiel bez autorizácie nemôže spracovávať - rozoberať staré vozidlá. Jediným oprávneným „zberača starých vozidiel“ sú činnosti v zmysle ustanovenia § 64 zákona o odpadoch, pričom spoločnosť V. s.r.o. vykonávala činnosť v zmysle ustanovenia § X2 ods. 6 zákona o odpadoch, tá je dovolená len pre autorizovaných spracovateľov starých vozidiel, V. s.r.o. nedisponoval autorizáciou na spracovanie starých vozidiel F. životného prostredia SR v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona o odpadoch. Autorizovaný spracovateľ má zákonné povinnosti, napr. uvádzať do prevádzky a prevádzkovať stroje a zariadenia na spracovanie starých vozidiel v súlade s platnou dokumentáciou, viesť prevádzkovú dokumentáciu o spracovaní starých vozidiel, viesť evidenciu častí a súčiastok, ktoré sa použijú na opätovné použitie a mnohé iné, ktoré nemajú iné subjekty, ktoré túto činnosť vykonávajú bez autorizácie, tak ako to bolo v prípade právnickej osoby V. s.r.o.

K. povinnosti V. s.r.o. obchádzal, zároveň prokurátor dodal, že obžalovaný A. Q. si bol jednoznačne vedomý, že koná v rozpore so zákonom o odpadoch, pretože sám na hlavnom pojednávaní priznal (tiež v samotných dôvodoch odvolania), že o takú autorizáciu sa spoločnosť V. s.r.o. v minulosti uchádzala, ale F. životného prostredia SR mu ju neudelilo.

Tvrdenie obhajoby, že z 86 ks autovrakov nemohlo pochádzať 148 ks motorov a XXX ks prevodoviek je samozrejme pravdivé, ale v kontexte obžaloby a rozhodnutia súdu absolútne zavádzajúce. Z. predsa netvrdil, že všetok odpad - v podobe náhradných dieloch zo starých vozidiel, ktorý bol identifikovaný počas prehliadky nebytových a iných priestorov pochádzal jedine z 86 kusov starých vozidiel, ktoré sa v čase prehliadky nachádzali na pozemkoch, ktoré boli predmetom prehliadky. Uvedený odpad - v podobe náhradných dielov z nezákonného rozoberania starých vozidiel pochádzal predsa z činnosti V. s.r.o. aj pred vykonaním prehliadky (teda išlo o diely, ktoré boli zo starých vozidiel odstránené pred výkonom prehliadky nebytových a iných priestorov, pričom stále to bolo neoprávnené nakladanie s odpadmi). E. z evidencie starých motorových vozidiel, ktoré prijal V. ako zberač starých vozidiel, vyplýva, že v čase vykonania prehliadky od fungovania uvedenej činnosti malo posledné staré vozidlo poradové číslo XXXX, to znamená, že uvedené odpady - náhradné diely zo starých motorových vozidiel pochádzali z uvedeného počtu starých vozidiel, nie tak ako to tvrdí obhajoba, že iba z XX kusov {pozn. uvedené jednoznačne vychádza aj zo skutkovej vety žalovaného skutku, kde cit. „spracovával minimálne v rozsahu XX kusov starých vozidiel“}.

Tvrdenia obhajoby, že súd nevzal do úvahy ani predložené dokumenty preukazujúce tieto skutočnosti na pojednávaní (predaj sklad, zásob firmy E. do spoločnosti V. s.r.o., inventúry jednotlivých skladov z menovaných období) sú tiež účelové. Predložené dokumenty - faktúry predložili obžalovaní až na hlavnom pojednávaní (čím chceli poukázať na skutočnosť, že pôvod odpadov -náhradných dielov nebol zo starých vozidiel neoprávnenou činnosťou spracovania), o ich existencii v prípravnom konaní

sa obžalovaní ani nezmenili, a to ani v čase prehliadky, zároveň v čase prehliadky nebytových a iných priestorov boli zabezpečené listinné podklady V. s.r.o., z ktorých vyplývalo, že koncom roka XXXX bola hodnota skladových zásob vo výške X.XXX,- eur (uvedený údaj následne exaktne zodpovedal aj údajom skladových zásob vyjadrených z účtovných závierok spoločnosti V. s.r.o. za účtovné obdobie XXXX). Údaje skladových zásob vyjadrené v účtovných závierkach boli hodnoverné. Zo stavu zásob za účtovné obdobie XXXX z účtovnej uzávierky vyplýva, že ich hodnota bola vo výške 1 195,-eur, čo nekorešponduje s obhajobou obžalovaného a faktúrami, ktoré predložil počas hlavného pojednávania, ktorých predmetom bol nákup skladových zásob od spoločnosti T. Q. - E. v decembri XXXX, nakoľko uvedené zásoby boli nakúpené v hodnote cca X.XXX,- eur, čo sa finančne v účtovnej uzávierke neprejavilo. Obžalovaní uvedený rozpor na hlavnom pojednávaní riadne nevysvetlili. Tiež poukazujem, že obidve zmluvné strany v obidvoch prípadoch zastupoval obž. A. Q.. Z uvedeného dôvodu je tak dôvodne predpokladať, že faktúry boli účelové a pôvod odpadov - náhradné diely zo starých vozidiel je dostatočne preukázaný a nebol žiadnym relevantným spôsobom zo strany obhajoby spochybnený.

Nie je možné súhlasiť s argumentáciou obhajoby, že pri prijatí starého vozidla a odovzdaní starého vozidla ŽP M. S., a. s. boli hodnoty hmotnosti starých vozidiel zachované, tu poukazujem na výpoveď svedkyne D. I. (zástupca ŽP M. S.), ktorá uviedla, že správnosť údajov v záznamoch sa nekontrolovala, kontroloval sa len počet vozidiel, pri príjme starých vozidiel vozidlá nezameriavali.

K ďalšej argumentácii obhajoby súvisiacej s ponechaním XX kusov starých vozidiel na inom pozemku ako to bolo vymedzené v rozhodnutí H. úradu B. B., odboru starostlivosti o ŽP zo dňa XX. XX. XXXX pod č. H.-B.-O. (v priestoroch prevádzky firmy V. s.r.o. na ulici F. cesta XXX v B. B.) prokurátor uviedol, že konanie obžalovaných neospravedlňuje, že spoločnosť ŽP M. S., a. s. si ich neprišla včas vyzdvihnúť, ak bolo uvedenému tak, mal sa obžalovaný brániť civilnými prostriedkami porušením zmluvných záväzkov, prípadne nemal prijímať ďalšie staré vozidlá, tak aby neporušil ustanovenia zákona o odpadoch. Tu poukázal tiež na výpoveď svedka F. B. (vlastníka uvedených parciel), že nevedel, že na pozemku bol uskladnený odpad (vedel o tom, že sú tam vozidlá), pričom obžalovaný žiadal, aby autá zabezpečil tak, aby nekontaminovali pôdu, pretože bola spevnená iba štrkom.

K argumentácii obhajoby súvisiacej tým, že uvedená činnosť priamo vyplývala z povolenia Okresného úradu Banská Bystrica odboru starostlivosti o ŽP zo dňa XX. XX. XXXX pod č. OU-BB-H (ďalej len „rozhodnutie OÚ“) dodal, že uvedené tvrdenie je účelové. Rozhodnutie OÚ je jednoznačné súhlas podľa ustanovenia § 97 ods. 1 písm. d) zákona o odpadoch, ktorý V. s.r.o. oprávňoval na prevádzku zariadenia na zber odpadov, nie spracovanie. V rozhodnutí sa uvádza, že staré vozidlá sú zhromažďované pred ich odovzdaním na spracovanie autorizovanému spracovateľovi. A. v samotnom rozhodnutí, na ktoré poukazujú obžalovaní, ide proti elementárnym fundamentom nakladania so starými vozidlami, ktoré upravuje zákon o odpadoch, kde je trendom aby zo starých vozidiel vznikal čo najmenší odpad a aby recykláciu a možnosť opätovného získania vozidiel vykonávali autorizované osoby - z uvedeného tak vyjadrenie v rozhodnutí OÚ je mylné a zmätočné, túto skutočnosť si obžalovaný musel uvedomovať, nakoľko ako sám uviedol v uvedenej oblasti podniká niekoľko rokov a sám v minulosti žiada! o samotnú autorizáciu od Ministerstva životného prostredia SR, ktoré mu autorizáciu neudelilo. Q. D. B. Q. (referent životného OÚ BB) vypovedal, že spoločnosť mohla prebrať od fyzických osôb a právnických osôb vozidlo a prepraviť ich spracovateľovi, iné robiť nemohla, vozidla spracovať nemohla.

Z uvedeného dôvodu preto okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici odvolania obžalovaných postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejné zasadnutie krajského súdu, kde tento konal o odvolaniach obžalovaných, sa títo nedostavili napriek tomu, že mali riadne a včas vykázané doručenie, a to obžalovaný T. Q., ako aj zástupca spoločnosti V. s.r.o. B. B. B. prítomný len obhajca obžalovaných, ktorý predložil súdu žiadosť obžalovaného T. Q., aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, ktorej žiadosti za súhlasu krajského prokurátora aj krajský súd vyhovel a rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaných.

V konečných návrhoch, ktoré potom krajský súd po zreferovaní veci oprávneným stranám udelil, obhajca obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava dôvodov odvolania, poukázal na to, že polovica skutočností uvádzaných v rozsudku, ako aj materiálov, nepatrila obžalovanému, obžalovaný robil záslužnú činnosť, keď predával nie celkom majetným ľuďom funkčné náhradné diely, vozidlo sa podľa obhajoby stalo odpadom v momente, keď to majiteľ povedal, a nie keď obžalovaný vozidlo vykúpil, a preto uviedol, že sa domáha toho, aby boli obidvaja obžalovaní spod obžaloby oslobodení.

Alternatívne však uviedol, že ak by krajský súd dospel k inému záveru a rozhodoval by o tom, že obžalovaní sú vinní, navrhol, vzhľadom k tomu, že obžalovaný na tejto svojej činnosti nezbohatol a uložené tresty sú pre neho vysoké, aby potom obžalovanému aj jeho spoločnosti uložené peňažné tresty znížil.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že v celom rozsahu poukazuje na vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaných, a keďže napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, preto navrhol, aby boli odvolania ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní obidvomi obžalovanými postupom podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných proti výroku o vine nie je dôvodné, avšak čiastočne dôvodné je odvolanie vo vzťahu k uloženým peňažným trestom.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., kedy sa krajský súd nestotožnil s názorom obhajoby, že v tomto smere okresný súd pochybil. Pre takýto záver odvolateľa neexistujú relevantné dôkazy.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd dostatočne podrobne v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval, keď jednotlivé dôkazy hodnotil, najmä tie, ktoré si vzájomne odporovali, a to aj vo vzťahu k výpovediam obžalovaného T. Q..

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, jednak v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach a aj podľa názoru krajského súdu je nimi preukázané, že obžalovaní sa dopustili prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaných sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na neodkazuje, pričom súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v tom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom obhajoby, ale v princípe sa môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, tak ako to vychádza aj z platnej judikatúry Ústavného súdu SR. V tomto prípade, pokiaľ ide o skutkové zistenia, krajský súd v celom rozsahu, tak ako je to vyššie uvedené, poukazuje na argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku a tiež sa aj stotožnil v celom rozsahu s vyjadrením prokurátora k odvolaniu obžalovaných. Je nepochybné, že obžalovaní nemali oprávnenie na vykonávanie činnosti, ktorú vykonávali, samotné rozhodnutie okresného úradu vo výroku je jednoznačné, ak v odôvodnení tohto rozhodnutia boli uvedené iné skutočnosti, mal požadovať obžalovaný objasnenie tých okolností, či môže, alebo nemôže za takýchto okolností podnikat' tým spôsobom, ako podnikal, a ak sa spoliehal, že to rozhodnutie je správne a zákonné a môže za takýchto okolností podnikat', neznamená to, že sa nedopustil protiprávneho konania, kde krajský súd poukazuje na to, že neznalosť práva neospravedlňuje. Preto je krajský súd jednoznačne toho názoru, že obžalovaní sa žalovanej trestnej činnosti, tak ako je to uvedené jednak v obžalobe okresného prokurátora, ako aj v napadnutom rozsudku dopustili. Z tohto dôvodu preto ani argumentáciu obhajoby obžalovaných neprijal. Pokiaľ však ide o uložené tresty, v tomto smere je krajský súd toho názoru, že obžalovaní konali v stave omylu, stotožnil sa s názorom obhajoby, že v konečnom dôsledku obžalovaní vykonávali určitú spoločensky prospešnú činnosť, a preto dospel k záveru, že uložené peňažné tresty, tak ako ich uložil obžalovaným prvostupňový súd, sú prísne.

Z tohto dôvodu preto, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, znížil u obžalovaného T. Q. pôvodne uložený peňažný trest vo výmere X.XXX,- M. na sumu X.XXX,- M., znížil mu aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 50 dní a spoločnosti V. s.r.o. znížil peňažný trest zo sumy X.XXX,- M. na X.XXX,- M. s tým, že zároveň aj skrátil lehotu na zverejnenie odsudzujúceho rozhodnutia len na 6 týždňov.

Krajský súd je toho názoru, že aj takýto symbolický trest pre obžalovaných je dostatočný na to, aby si uvedomili nesprávnosť svojho konania, a aby sa v budúcnosti uvedenej protiprávnej činnosti už nedopúšťali.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom toto svoje rozhodnutie krajský súd prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.